

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIK:

Predsednik: JOHN HABJAN, P. O. Box 303, Ely, Minn.
 Podpredsednik: JOHN KERŽIŠNIK, P. O. Box 138, Federal, Pa.
 I. tajnik: JURJ L. BROŽIČ, Ely, Minn.
 II. tajnik: ANTON GERZIN, 403 Seventh St., Calumet, Mich.
 Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

JOSIP PERKO, 1795 St. Clair St., Cleveland, O.
 IVAN GERM, 1103 Cherry Alley, Braddock, Pa.
 IVAN PRIMOŽIČ, P. O. Box 114, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

MIHAEL KLOBOČAR, 115 7th St., Calumet, Mich.
 JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.
 JOSIP SKALA, P. O. Box 1056, Ely, Minn.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljati na I. tajnika: GEORGE L. BROŽIČ, ELY, MINN., po svojem zastopniku v nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj se pošiljajo blagajniku: IVAN GOVŽE, P. O. BOX 105, ELY, MINN., in po svojem zastopniku.

Društveno glasilo je: "GLAS NARODA".

VI. glavno zborovanje Jugo-Slov. Kat. Jednote

Se bodo pričelo v ponedeljek zjutraj dne 11. septembra 1905 v Clevelandu, Ohio, katerga se udeleže sledete glavnih uradnikov:

Ivan Habjan, predsednik; Ivan Kržišnik, podpredsednik; Jurij L. Brožič, glavni tajnik; Anton M. Gerzin, pomočni tajnik; Ivan Govže, blagajnik; Josip Perko, Ivan Germ in Ivan Primožič, nadzorniki; Mihael Klobočar, Jakob W. Zubukovec in Josip Skala, porotni odborniki.

DOSEDAJ PRIPRAVLJENI DELEGATI KRAJEVNIH DRUŽTEV:

Fran Ferlan za društvo sv. Barbare št. 4 v Federalu, Pa.
 Alojzij Tolar za društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa.
 Anton Poje za društvo sv. Petra in Pavla št. 35 v Dumlu, Pa.
 Fran Medo za društvo sv. Jurija št. 22 v South Chicagu, Ill.
 Anton Jering za društvo sv. Mihaela št. 40 v Claridge, Pa.
 Josip B. Peplitz za društvo v. Štefana št. 11 v Omaha, Neb.
 Ivan Stariba za društvo sv. Jožefa št. 23 v San Franciscu, Cal.
 Mihael Rovaniček za društvo sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa.
 Fran Gabrenja za društvo sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstownu, Pa.
 Fran Šifrar za društvo sv. Barbare št. 33 v Trestle, Pa.

Ivan Plantz, Mihael Sunich in Fran Šedlar za društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich.

Ferdinand Volk za društvo sv. Jožefa št. 12 v Pittsburghu, Pa.
 Matija Kramar za društvo sv. Martina št. 44 v Barbertonu, Ohio.

Stefan Pavličič in Fran Lesar za društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn.

Ivan Merhar in Josip Sekula za društvo sv. Sreca Jezusovega št. 2 v Ely, Minn.

Fran Šakser za društvo sv. Jožefa št. 45 v Indianapolisu, Ind.

Alojzij Tavčar in Anton Justin za društvo sv. Alojzija Štev. 18 v Rock Springs, Wyo.

Matevž Kikel in Anton Sotler za društvo sv. Alojzija Štev. 31 v Braddocku, Pa.

Anton Janaček za društvo sv. Barbare št. 39 v Roslyn, Wash.

Fran Kolroer za društvo Sladko Ime Jezusa št. 25 v Evelethu, Minnesota.

Josip Gregač za društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill.

Fran Špikler za društvo sv. Janeza Krstnika Štev. 37 v Clevelandu, Ohio.

Josip Janeček za društvo sv. Jožefa št. 21 v Elyriji, Colo.

Fran Šakser, zastopnik društva sv. Barbare št. 55 v Aspernu, Colo.

Vsi delegati so vladivo prošeni tako arediti svoje potovanje, da

pričope v Cleveland v nedeljo zjutraj dne 10. septembra in se udeleže

slavnosti, ki jo pridruži društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 isti dan.

Nadalje si ima izposovati vsak zastopnik krajevnega društva poverilni

list od društva, ktero ga pošlje na zborovanje; vsi poverilni listi imajo

beti podpisani od predsednika, tajnika in zastopnika društva ter potr

jeni z društvenimi početom. Čas prihoda v Cleveland se ima naznamnit

g. Josip Perko, 1795 St. Clair St., Cleveland, Ohio, in vsaki delegat je

pošen si tudi izposoviti pobitnico od agenta železniške družbe, kjer si

kupi svoj vožnji listek.

S spetovanjem

JURJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

DROBNOSTI

KRANJSKE NOVICE

Napad na gorenjsko železnico. — V noči na 11. avg. se je izvršil napad na železniško progro med Hrušice in Dovjem. Na tir je bilo položeno delbo in železo. Vlak je vrgel v tire s tira, ne da bi bil trpel kaj škode. O storileh ni sledilo.

Utonil je pri kopanju dne 14. avg. v Bregu cerkničkega jezera 19letni Ernest Jurjevič iz Laz, zupnije statoroč.

Vse v Ameriki! Med 1700 rezervnimi dež. hrambovskoga polka št. 27 v Ljubljani, ki so bili te dni sami poklicni pod orloj, jih je dolgo samo 700. Vsi ostali so odsočni, večinoma v Ameriki!

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem v Ljubljani. Huda branjevka. Jan. in Marijana Gorše sta imela pred kratkim časom ljanjarjo v Bohinjkih ulicah, ki jim je sedaj odvzet radi grdega obnaušanja. Poselno lepo navade imata, kadar se ne pripeta. Takrat nista več podobna željek, nego živini. V takem stanju se slisajo od njiju take lepe besede, da so se zmanjšali navzoči ljudje. Dne 8. julija sta se zopet nekolič napolila in potem sta se začela prav po domače prepetati in pravati. Poklicani pol. stražnik Gorše je došel na lies mesta, da bi ju pomiril. Marijana Gorše, je pa zbesnela in opozvala: "Kaj policiji, policij nai me itd." Marijana Gorše je dobila 2 dni zapora s postom.

8 kolom. Fran Bizjan in J. Janof sta se v Rožni dolini napolila in skregala. Ko je Janof Bizjanu rokav raztrgal, je Izdržl Bizjan kolter z njim Janofa po roki udaril in ga nekolič poškodoval. Zato je dobil 3 dni zapora s postom.

Nad svojega vajenca se je spravil Ivan Smol, klijčavničarski mojster, na Opekarški cesti, ki je dal svojo delavnico v najem. Vkljub temu si pa se vedno lasti oblast nad svojimi nekdanjimi vajenci. Dne 27. julija se je

AVSTRIJSKO DRUŠTVO
V NEW YORKU

31-33 Broadway, 4. floor.

Daje nasvete na informacije, posreduje brezplačno službe, ter deli v potrebnih slučajih podpore.

Psarne odprte od 9. ure do 5. ure popoldne v vsem delu v praznikov.

nek. V to svrhu je bil sestavljen poseben odbor, v katerega so bili izvoljeni dr. Čingrija, Milič in dr. Trumbić. Leti bo stopili v dogovor z odborom opozicionalnih poslanec v Hrvatski.

30 letnica psvskega društva "Sloga" v Zagrebu se je praznovala kar najslavnejše. Slavnosti se je udeležilo veliko hrvatskih društev. Najslavnejša priredba je bila koncert v gledališču. Poleg koncerta je bil še komerz, banjet in ljudska veselica.

BALKANSKE NOVICE.

Solun, 17. avgusta. V Bitolju so prijeti šest bolgarskih trgovcev ter jih odmeni v Carigrad češ, da so v zvezci z atentatom na sultana: vsakemu pa je pripravljen na popravku, da se mašenje Bolgarom. Posledica njihovega "delovanja" je, da je v šestih dneh "izginilo" 15 Bolgarov.

Dosegli pa s tem drugega ne bodo, kakor novo krvno osvetlo pri Bolgarih.

V g. ratih pokrajinal Džumaja Bača, Melenika in Petriča so se turški veloposestniki združili v posebne čete, da se mašenje Bolgarom. Posledica njihovega "delovanja" je, da je v šestih dneh "izginilo" 15 Bolgarov.

Dosegli pa s tem drugega ne bodo, kakor novo krvno osvetlo pri Bolgarih.

PRIMORSKE NOVICE.

Umor odprt še 17. mesecev. Pred 17 meseci je nekdanji zmanjšalo v Barbani pri Pušju 40 letnega Antone Vidoviča. Vidovič je bil dvorcev, in je živel skupaj s sinom svoje žene, ki ga je prinesla iz svojega prvega zakona k njemu. Ta sin, Ruba po priimku, se je oženil in zahteval od Vidoviča, naj mu prepusti svoje posestvo, česar pa Vidovič ni hotel storiti. Zato sta zakonska Ruba delo njem zelo grodo, dokler ga ni naposled nekje noči zmarnalo. Ker je letel sum na zakonska Ruba, v taknili so ju v preiskovalni zapor. Vsled pomanjkanja dokazov so ju pa izpustili. Tako pa to je sel Ruha k sodišču in zahteval, da mu izroči Vidovičovo imetje. Na vprašanje sodnikova, če je Vidovič mrtev, je Ruba odločno potrdil. Te priznanje pa oblasti ni dalo miru in orožništvo je pričevalo v stikalo na vseh krajinah dokler se jim ni sledil poverilni najti Vidoviča v neki 71 metrov globoki jami v vrsti z odsekom glavo. Vsak dvom je zdaj izključen da sta zakonska Ruba umorila Vidoviča, zato so ju znova zaprl, kjer žakata na plačilo za svoje hudočestvo.

Ponosrečena žala. Graščinski uradnik Daniel Pap v Tokaju je bil velik žaljivec ter je imel posebno veselje, ako je mogel svoje prijatelje načarhati. Nedavno se je hotel pošaliti s smrtjo. Naročil si je mrtvaške liste ter jih naslovil na svoje prijatelje, ki jih je obvestil, da je mimo v gospodu zaspal. Potem da je šel spati s klepom, da odda liste zjutraj na pošto. Ali je bila sugesta ali je bila razjaljeno veličanstvo smrti Papa so prijeti ponovno kriči ter je umrl. Sluga je nesel zjutraj mrtvaške liste na pošto, a prijatelji niso hoteli verjeti, ker so mislili da se je lahko živec zopet pošalil.

Trdovratni samomorilec. 28. letni Anton Živčič strojni asistent na krovu izseljevalnega parnika "Gertyh" se je dne 18. avgusta v Trstu trikrat hotel vreči z neko strmico, da bi se usmrtil. Zdravnik je odredil, da so ga prepliali v opazovalnico splošne bolnice.

Stokrat so ga pognali po odgonu. Kajetan Vidalič so razne občine tekmo let še stokrat pomeval po odgonu v Piran, kamor je nristojen. Niesova občina je bila že v velikanskih skrbih, kaj bi s tem želoval, ker je skrajno nevaren nasilnik. Tu pride Vidalič na misel, da jo pohrbi v Buenos Ayres kjer znane povsem drugačno življenje.

Vsi župan in bršninski odborniki so hitro vse nimiravili da bi kmalu odzel nevaren človek. Občinska oblast se je dovolila oddaljiti, da se je kajetan Vidalič obvezil, da se je sledil.

Anton Živčič je bil v Trstu nečet počedljiv.

Najbolj je bil obsojen na 20 K. gl. bei ali dva dne zapora.

S spetovanjem

JURJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

POZOR GODCI IN PRIJATELJI
GODEBI

Rojakom širom Amerike naznamjam, da izdelujem po evropskem in ameriškem načinu konštruirane

HARMONIKE.

Moje blago je znano že mnogim Slovencem in Hrvatom, ker sem že 26 let pri tem obiru in poslujem že 17 let z Ameriko.

Jemjim tudi v popravo vsakokratne harmonike ter garantiram za obro in eno delo ter poštežbo.

Ob jednem poročam, da smo na razpolago za razne plesne veselice itd. trdo dobre izvezne godici 1 v vijolino, 1 celo ter 1 harmonico.

JOHN WEBER,
vulgo Mehač, iz Babnega polja pri Starem trgu na Dolniškem, sedaj:

26 Humboldt St., Brooklyn, N. Y.
(8x—29—9, v pet.)

STAJSERSKE NOVICE.

Dva otroka zgorela. Otroka viničarja Ivana Gormutja v Klanju pri Ljubljani na Stajskem sta se izgrala z včiganci toliko časa, da sta začala hišo v gospodarskem poslošju in eno hišo.

Manjkal je vodil.

V Muro je skočila in utonila v

Građevina stotinikova vodova Idar Kontsek

KOROŠKE NOVICE.

Dve dekli utonili pri kopanju, dne

16. avgusta sta se šeli kopati v Št.

Leinarsko jezero pri Beljaku 14 letna in

20 letna Oberhaumer. Starši je

zmanjšalo tal pod nogami na kar je

zavrnila in izginila pod vodo. Majhna

hiša je bila rešita in jo je starši po-

temnula seboj, da sta obe vtonili,

čez pol ure so potegnili tripli iz vode.

HRVATSKE NOVICE.

Hrvatski sabr. Listi pišejo, da bo

hrvatski sabor razpuščen. Vlada se bo

četrti cenziti predlog opozicije za zdrav-

jenje Dalm

Korakamo.

Korakamo . . . in korakamo brez počitka. Od daleč je čutni "hurra" klice. Od časa do časa je sedaj silčati gromenje topov, sedaj pokanje puški. Kroglo so nam živigale mimo ušes, toda korakali smo vedno korakali brez počitka.

Naše vrste so postajale redkejše. Še zanimalkim rototom so padali posemni vojaki, toda smo naprej brez usmittenja . . . naprej, vedno naprej . . . Veselih smo čuli povelje: "Vlezite se! Debro merite! . . . Streljajte! . . . Ulegli smo se, skupno ustrelili, vstali, se zopet ustvili in naprej korakali po razvane zemlji, utrujeni ter smo imeli suhi grla.

Le redkodaj je bil nam dan kratek počitki. Del vojakov je stal in so pričeli tobak kaditi, drugi so se smurno utrujeni vlegli na zemljo, z rokami podpirali svoje zunanjave in prasne obrazne ter nemoj pred se zrili. Noge so jih bolele, oči pekle od suhega finega prahu, med zobimi jim je skrpal pesek, roke so se jim tresle vsled utrujenosti. Prsa in rameni so vse bledela od vedene pritska jermenov od telejanjkov. Težki svinčeni gumbi so se pobesili proti zemlji, seveda, ti niso imeli nikakih misilj ali kaže želje na svetu. Kazalo je kakor da bi vi prosili za mir in pokoj.

Kmalu je bilo zopet čuti povelje v stati in naprej korakati. Končno smo postali tako utrujeni in nezdavoljivi da niti nismo želeli miru . . . korakati . . . korakati . . . in vedno korakati. Noge so se premikala mehanično rdeče, so ubozljivo izvršile povelja, to je streli, nabasati in zopet streljati, glavo obrniti, koraki pa so odmevali eden . . . dva . . . eden . . . dva.

Na čelu je jezdil polkovnik. Sem in tja se je obrnil in nekaj kričal. Ubogli smo povelje zapovedniškemu glasu in korakali naprej . . . vedno naprej.

Ugledali smo gozdjice. Toda hlad in diva mreževja nas ni okrepel, temveč smo še bolj občutili vremeno in utrujenost . . .

Od daleč mo ugledali vasi. Oblaki dima so se dvigali — sovarnik je požigal hiše. . . . Mnogokrat smo našli trupla . . . Povsodi je bilo videti opuščene vojske.

Solnce je pripeljalo. Njeni razbeljenci žarki so zbadali in pomnoževali utrujenost . . . "Hitrej!" je bilo povelje, in zemlja se je tresla pod koraki stotine utrujenih brezutnih nog . . .

Naše vrste so postajale redkejše. Po gostje in pogosteje so padali tovariši: žrtve solnčarjev . . . Polkovnik je nekaj zakričal. Stotniki za četami so ponavljali povelje in korakali smo, korakali dalje brez počitka . . .

Niti obrniti se nismo upali. Niti nismo imeli časa, da bi vzduhili. Ravnočustnost za vsako stvar se je napačila. Padajoči tovariši niso nas več zanimali. Korakali smo . . . in vedno dalje korakali . . .

Sedaj je padel mož na mojem krilu: potem vejam poleg mene, mlad, blef fant. Pred letom dni je kot rekrut vstopil v naš polk in sedaj je moral iti v vojsko . . .

Kaj je z mojim sedom? . . . Tako čudno govoril . . . Njegove goste, ručenkaste hrke so se zmešano povisile. . . Oči tako čudno svetijo . . . Celada mu je zleza za vrat . . . Ena dve . . . ena dve . . . Puška mu je padla iz rok. Tudi ta siromak je padel . . . Služil je zadnjo leto. Kako je po domovini hrepelen! . . . Minolo leto je proslil za dopust, da bi svojo staro mater obiskal — oče mu je že davno umrl. Dopusta ni bil! . . . Tuk pred početkom vojne si je pustil napraviti lastno vojaško uniformo; sedaj ne bode domu k matere v njej potovati, temveč v eno domovo kjer niti boleznii, niti žalosti, ne vdihljajev . . . Mati pa dobi namesto sina žalostno vest: "umrl je v vijini stoled solnčarjev . . ."

Tovariš je zginol. Zgodine so tudi misli na njega in spomin — vse je zginal. Le jedan glas je odmeval in ta neusmiljeni glas je bil: "Ene, dve . . . ena, dve . . . korakamo in korakamo dalje . . ."

Pri tem vedno enakem korakjanju pa so se pojavili spomini in zopet zginali . . .

Korakamo? . . . Čemu? . . . Kam? Puškine strele smo komaj še čuli. Kroglo so vedno redkejše živigale. Le še pokanje topov je stresalo zrak: prav kakor bi kedje težko vzdihal. Ti zdihljaji so pa našli v naših prsal bolesti odmev . . .

Korakamo? . . . Kam? . . . Zakaj? Nihelj nam povedal kam? . . . Ukačalo se nam je korakati — mi smo ugalji in korakali . . .

"Ene, dve . . . ena, dve . . ." pravili so boben podvzeti . . . "He! Mož v drugem redu, korak premej . . . No, ali se kmalu zgodil? . . . menjajte!" . . .

Mož v drugem redu ni . . . Padel je . . . le brzo . . .

Vse jedno žaka, črna žaka, k nji . . .

Mož v drugem redu ni . . . Padel je . . . le brzo . . .

Vse jedno žaka, črna žaka, k nji . . .

Mož v drugem redu ni . . . Padel je . . . le brzo . . .

usiljevala v topremikanje . . . Korakali smo, brezutno kakor avtonati . . . Pred nami in razbeljeno zraku se je pojavila zravnica prikazan liki blaskajočemu jezeru. Pilhaj vetr in zginol je v nič . . . Upanje je za pet zginol, kakor nebeska prikazan, katera je za trenotek navdušila trdne vojake oči . . .

Korakamo dalje solnce pripeka. Ranjene noge koga vlečo vojaki za seboj in prouzročajo oblak prahu. Polkovnik kriči. Tovariši padajo na desno in levo, teda korakamo naprej, naprej in vedno naprej! . . .

Ah, te noči...

Spisala Mara Ivanovna Tavčar.

Ej, jaz ljubim jasne, svete noči! Kako lepo je tavam v takih nočeh brez smotra, brez misli . . . Tam na jasnen azurju maglja na milijone demantilne zvezde, semintje se ena izmed njih utrme, pade s svim žarom in izgine s horizonta. Prav tako je tudi naša sreča: sveti, pade, izgine.

Krasne so noči! Jaz jih ljubim in zato tavam v takih nočeh brez smotra brez misli. Veselih sevčam žlovečka, ki mi pogleda globoko v oči, gre mimo mene in se ozra za menoj. Ogibljem se jih bolele, oči pekle od suhega finega prahu, med zobimi jim je skrpal pesek, roke so se jim tresle vsled utrujenosti. Prsa in rameni so vse bledela od vedene pritske jermenov od telejanjkov.

Težki svinčeni gumbi so se pobesili proti zemlji, seveda, ti niso imeli nikakih misilj ali kaže želje na svetu. Kazalo je kakor da bi vi prosili za mir in pokoj.

Kmalu je bilo zopet čuti povelje v stati in naprej korakati. Končno smo postali tako utrujeni in nezdavoljivi da niti nismo želeli miru . . . korakati . . . korakati . . . in vedno korakati. Noge so se premikala mehanično rdeče, so ubozljivo izvršile povelja, to je streli, nabasati in zopet streljati, glavo obrniti, koraki pa so odmevali eden . . . dva . . . eden . . . dva.

Na čelu je jezdil polkovnik. Sem in tja se je obrnil in nekaj kričal. Ubogli smo povelje zapovedniškemu glasu in korakali naprej . . . vedno naprej.

Ugledali smo gozdjice. Toda hlad in diva mreževja nas ni okrepel, temveč smo še bolj občutili vremeno in utrujenost . . .

Od daleč mo ugledali vasi. Oblaki dima so se dvigali — sovarnik je požigal hiše. . . . Mnogokrat smo našli trupla . . . Povsodi je bilo videti opuščene vojske.

Solnce je pripeljalo. Njeni razbeljenci žarki so zbadali in pomnoževali utrujenost . . . "Hitrej!" je bilo povelje, in zemlja se je tresla pod koraki stotine utrujenih brezutnih nog . . .

Naše vrste so postajale redkejše. Po gostje in pogosteje so padali tovariši: žrtve solnčarjev . . . Polkovnik je nekaj zakričal. Stotniki za četami so ponavljali povelje in korakali smo, korakali dalje brez počitka . . .

Niti obrniti se nismo upali. Niti nismo imeli časa, da bi vzduhili. Ravnočustnost za vsako stvar se je napačila. Padajoči tovariši niso nas več zanimali. Korakali smo . . . in vedno dalje korakali . . .

Sedaj je padel mož na mojem krilu: potem vejam poleg mene, mlad, blef fant. Pred letom dni je kot rekrut vstopil v naš polk in sedaj je moral iti v vojsko . . .

Kaj je z mojim sedom? . . . Tako čudno govoril . . . Njegove goste, ručenkaste hrke so se zmešano povisile. . . Oči tako čudno svetijo . . . Celada mu je zleza za vrat . . . Ena dve . . . ena dve . . . Puška mu je padla iz rok. Tudi ta siromak je padel . . . Služil je zadnjo leto. Kako je po domovini hrepelen! . . . Minolo leto je proslil za dopust, da bi svojo staro mater obiskal — oče mu je že davno umrl. Dopusta ni bil! . . . Tuk pred početkom vojne si je pustil napraviti lastno vojaško uniformo; sedaj ne bode domu k matere v njej potovati, temveč v eno domovo kjer niti boleznii, niti žalosti, ne vdihljajev . . . Mati pa dobi namesto sina žalostno vest: "umrl je v vijini stoled solnčarjev . . ."

Tovariš je zginol. Zgodine so tudi misli na njega in spomin — vse je zginal. Le jedan glas je odmeval in ta neusmiljeni glas je bil: "Ene, dve . . . ena, dve . . . korakamo in korakamo dalje . . ."

Pri tem vedno enakem korakjanju pa so se pojavili spomini in zopet zginali . . .

Korakamo? . . . Čemu? . . . Kam? Puškine strele smo komaj še čuli. Kroglo so vedno redkejše živigale. Le še pokanje topov je stresalo zrak: prav kakor bi kedje težko vzdihal. Ti zdihljaji so pa našli v naših prsal bolesti odmev . . .

Korakamo? . . . Kam? . . . Zakaj? Nihelj nam povedal kam? . . . Ukačalo se nam je korakati — mi smo ugalji in korakali . . .

"Ene, dve . . . ena, dve . . ." pravili so boben podvzeti . . . "He! Mož v drugem redu, korak premej . . . No, ali se kmalu zgodil? . . . menjajte!" . . .

Mož v drugem redu ni . . . Padel je . . . le brzo . . .

Vse jedno žaka, črna žaka, k nji . . .

Mož v drugem redu ni . . . Padel je . . . le brzo . . .

so presvetli. Noči so poljasne in te jaz ljubim. Zato ljubim noči, zato tavam v nočeh okoli, da preživjam spomine solnčnih jasnih dni. Moja duša bi se rada povzpela do zlatnega solnca, a se ne more, ker preveč ljubi — noči. Da, noči so jasne! So pa tudi temne, brezvezdne in v takih nočeh ne vidiš kje blodiš in če te zapelje temneš se kaj lahko pripeti, da padaš v blato in se v njem zadusiš."

Moj znanec je vstal i jaz. Stopala sta po evetoči aleji. Rožnordeče evteje se je usipalo na moje rame, — na tla. Nahalno sem stopala, evteje nisem hotela pohoditi. Moj znanec mi pravi: "Zakaj ne stopaš po evteju? Ako ga ne pohodiš ti, ali jaz, pohodi ga kdo drugi, vsekakor pa je divno hoditi po evteju, kakor sem hodil v onih mladih dneh. Ne izgibaj se poti, ki je posuta s evtejem in če nimaš v noči užitka zreti na zvezdinated azur, imas ga v jutru, ko pada raz drevje rožno evteje in ti ga pohodiš. Vedi, twoja noge so vredna, da pohodi evteje — ta jaz življenje v tem, da je točno vredna vodila v hujšanju itd. so Dr. Thompson.

Sprejmite od mena in moje žene srčen pozdrav in Vam damo s tem znanje, da ste na obistih bolni, spoznate najlažje na ta način: Svojo putu postite skozi 24 ur v času ali steklenici mirno stati in če se po preteklu tega časa najde na dnu usedek, podoben grisu, ali ako je vaša voda megleni in dimasta, da je znak vaše bolezni na obistih in vam so zdravili neobhodno potrebna. Za vse bolezni na obistih, jetrah, mehurju, za vrtoglavico, slabovo, prehvatu, nervoznost, vzbuzjenost, revmatizem, za vse kožne bolezni proti slabosti in hujšanju itd. so Dr. Thompson.

Prejmite od mena in moje žene srčen pozdrav in Vam damo s tem znanje, da ste na obistih, jetrah, mehurju, za vrtoglavico, slabovo, prehvatu, nervoznost, vzbuzjenost, revmatizem, za vse kožne bolezni proti slabosti in hujšanju itd. so Dr. Thompson.

Občna priznanja. Val električni pas je točki vse učink, kar sta mi objubili, in le več pa me je nov, zoper posadadi. Fran Jenčič, 30 Bryon Ave., Chicago, Ill.

Jaz sem uporabljal val električni pas za neko deludo in skoraj neaktivno bolezni ter sem sedaj zoper posadadi.

Ivan Gulič, 645 E. 13nd St., N. Y. City.

Kar gorovimo, tudi držimo! Izrekli to ter nam določili pač vaše ime in naslov ter predmetni zrazen znakom za odgovor —

Dragi gospod Dr. J. E. Thompson:

Jersey Specialty Co., 125 Cedar St., New York, N. Y.

in tisoče ljudi boluje na obistih (ledi-
cach) in o tej bolezni prav nič nevedo.

Slabe in bolne obisti so včerajno kakor najlažnejši bolezni in noben organ človeškega telesa nima toliko in tako napornega dela, kakor ravno obisti, zato je potreba, da se posebno nanje pazi. Da ste na obistih bolni, spoznate najlažje na ta način: Svojo putu postite skozi 24 ur v času ali steklenici mirno stati in če se po preteklu tega časa najde na dnu usedek, podoben grisu, ali ako je vaša voda megleni in dimasta, da je znak vaše bolezni na obistih in vam so zdravili neobhodno potrebna. Za vse bolezni na obistih, jetrah, mehurju, za vrtoglavico, slabovo, prehvatu, nervoznost, vzbuzjenost, revmatizem, za vse kožne bolezni proti slabosti in hujšanju itd. so Dr. Thompson.

Prejmite od mena in moje žene srčen pozdrav in Vam damo s tem znanje, da ste na obistih, jetrah, mehurju, za vrtoglavico, slabovo, prehvatu, nervoznost, vzbuzjenost, revmatizem, za vse kožne bolezni proti slabosti in hujšanju itd. so Dr. Thompson.

Občna priznanja. Val električni pas je točki vse učink, kar sta mi objubili, in le več pa me je nov, zoper posadadi. Fran Jenčič, 30 Bryon Ave., Chicago, Ill.

Jaz sem uporabljal val električni pas za neko deludo in skoraj neaktivno bolezni ter sem sedaj zoper posadadi.

Ivan Gulič, 645 E. 13nd St., N. Y. City.

Kar gorovimo, tudi držimo! Izrekli to ter nam določili pač vaše ime in naslov ter predmetni zrazen znakom za odgovor —

Dragi gospod Dr. J. E. Thompson:

Jersey Specialty Co., 125 Cedar St., New York, N. Y.

ZASTONJ!

Da se naši občenani

"Jersey električni pasovi"

tembolj udobjom, oziroma uvedejo v one kraje in pri očnih strankah, kjer so bili dosedaj še nepoznani, smo pripravljeni na željo vsakomur jednega za-
storja dospolati.

To je pomembiva ponudba od naše re-
čelne tvrdke. Za pas nam ni treba nicesar po-
slati, ker te je darilo.